

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa P. W.
przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej N. położonej przy Placu R. w K.
z udziałem interwenientki ubocznej I. S.
o uchylenie uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 grudnia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej interwenientki ubocznej I. S.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

1. Wyrokiem z 4 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości położonej przy p. w K. oraz interwenientki ubocznej I. S. od wyroku Sądu Okręgowego w K. z 17 stycznia 2019 r., w sprawie z powództwa P. W. o uchylenie uchwał oraz orzekł o kosztach procesu.

2. Od wyroku Sądu Apelacyjnego skargę kasacyjną wywiodła I. S., wskazując na naruszenie art. 20 ust. 1 i 2 w zw. z art. 25 ustawy z 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (dalej „u.w.l.”), art. 23 ust. 1 i 2 u.w.l., art. 386 § 4 k.p.c. i art. 254 § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

3. Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, a także w celu usunięcia z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń umożliwiający rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny skargi kasacyjnej. Ten etap postępowania przed Sądem Najwyższym jest ograniczony wyłącznie do zbadania przesłanek przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., nie służy zaś merytorycznej ocenie skargi kasacyjnej. W razie spełnienia co najmniej jednej z tych przesłanek, przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest usprawiedliwione.

4. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Nakładając na skarżących obowiązek wskazania i uzasadnienia oznaczonej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ustawodawca zmierzał do zagwarantowania, że skarga kasacyjna, nadzwyczajny środek zaskarżenia prawomocnych orzeczeń, będzie pełnić przypisane jej funkcje publicznoprawne. Ograniczenie przesłanek do czterech ma więc zapewnić, że przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne, a skarga kasacyjna nie stanie się instrumentem wykorzystywanym w każdej sprawie. Tak więc, nie w każdej sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, w przeciwnym razie Sąd Najwyższy stałby się wbrew obowiązującym regulacjom sądem trzeciej instancji. Nie jest rolą Sądu Najwyższego korygowanie

ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

5. Skarżąca we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Podała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, albowiem, jak szczegółowo wskazano w uzasadnieniu, w sprawie doszło do rażącego naruszenia zarówno prawa materialnego, jak i procesowego, mającego istotny wpływ na wynik sprawy. Ponadto w ocenie skarżącej sądy rozpoznające sprawę zaniechały odniesienia się do problemu złożenia przez strony dwóch różnych wersji uchwał nr (...) pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej.

6. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej zachodzi wówczas, gdy z samej jej treści wynika w sposób jednoznaczny, że wskazane w skardze podstawy zasługują na uwzględnienie. Oznacza to, że z argumentów przedstawionych we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, bez konieczności dokonywania pogłębionej analizy prawnej, wynika jaskrawa sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni i niepozostawiającymi sądowi swobody oceny albo z podstawowymi zasadami orzekania obowiązującymi w demokratycznym państwie prawa. O ile bowiem do uwzględnienia skargi wystarczy, że jej podstawy są usprawiedliwione, o tyle do przyjęcia skargi do rozpoznania niezbędna jest jej oczywista zasadność w wyżej przedstawionym rozumieniu. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się również, że dla stwierdzenia, że w sprawie wystąpiła przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. skarżący powinien wskazać konkretne, naruszone przez sąd przepisy, a także powinien przytoczyć odpowiednie argumenty wyjaśniające, dlaczego te przepisy zostały, jego zdaniem, w tak ewidentny sposób naruszone (np. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 września 2013 r., III SK 4/13, niepubl.).

7. Argumentacja zawarta w skardze kasacyjnej nie przekonuje o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi. Skarżąca nie przedstawiła bowiem samodzielnej argumentacji świadczącej o występowaniu przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 K.p.c., ograniczając się jedynie do odwołania do rozumowania zawartego w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych. Przypomnieć tymczasem należy, że przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie (art.

398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wraz z uzasadnieniem (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), stanowią dwa odmienne, z uwagi na funkcje, jakie pełnią, niezależne od siebie wymagania skargi kasacyjnej. Skarżąca, formułując więc wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie, powinna przedstawić wyodrębniony, samodzielny wywód prawny odnoszący się do wskazanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Samo odwołanie się do podstaw skargi jest niewystarczające.

Nie może również stanowić o oczywistej zasadności skargi wskazanie przez skarżącą na zaniechanie przez Sądy pierwszej i drugiej instancji odniesienia się do złożenia przez strony dwóch różnych wersji uchwał nr (...) pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej. Skarga kasacyjna nie zawiera w tej kwestii podania konkretnych przepisów prawa, jakie miały zostać naruszone przez Sądy rozpoznające sprawę, wyjaśnienia w jaki sposób doszło do tych naruszeń i że miały one charakter kwalifikowany, widoczny bez potrzeby głębszej analizy. Nie jest natomiast rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie w treści skargi argumentacji świadczącej o występowaniu w sprawie podanej przez skarżącą przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

8. Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).